

مروری بر کاربرد نور در هنر

سیدنظام‌الدین امامی‌فر

چکیده:

موضوع نور و به کارگیری آن از دیر باز مورد توجه هنرمندان بوده است. با کاوش در جذابیت های فیزیکی و مفهومی نور (زیبایی‌شناسانه) در می‌یابیم که نور به شیوه های مختلف در آثار هنری به صورت خلاقانه‌ای تجلی کرده است. هنرمندان تجسمی در این نوع ارائه سعی کرده بودند جلوه‌های بصری نور را به خدمت گرفته و با روش‌هایی بدیع سطوح را به حجم، مفاهیم را به نشانه و نورهای فیزیکی (طبیعی) را به رنگ های جرمی تبدیل کنند، به صورتی که با موضوع و مفهوم کار خود را بیان کنند.

مقاله حاضر بر اساس روش توصیفی انجام گرفته است. در این روش آثار در دسترس در زمینه هنرهای تجسمی گردآوری شد و آن دسته از آثار که مرتبط با جریان هنر جدید، به عنوان آثار تحت پژوهش، تحلیل و موشکافی، طبقه‌بندی و تحلیل قرار گرفت.

مهم‌ترین نتیجه، عبارت است از اینکه نور می‌تواند به عنوان عنصری مستقل و قابل کنترل در خدمت هنرمند و تفکر او قرار گیرد. در این راستا، تغییر رنگ و تعیین میزان شدت بازتاب نور عواملی محسوب می‌شوند که هنرمند با در اختیار گرفتن آنها می‌تواند نوعی جدید از کاربرد نور و ارائه مفاهیم را در حوزه هنرهای تجسمی وارد کند.

واژگان کلیدی: نور، بازتاب نور، هنر جدید، هنر نور

تعریف مسئله:

استفاده از نور و تاثیرات بازتابی آن به هنرمند کمک می‌کند تا به جای اتکای محض بر رنگ و کاربردهای آن، از نور نیز به صورت فیزیکی در تولید آثار هنری استفاده کند.

روشنی و تاریکی ایجاد کننده فضا و مفهوم در آثار هنرمندان بوده و همواره مورد توجه قرار گرفته است. هنرمندان در این شیوه کوشیده‌اند با استفاده از مواد و وسایل رنگی (شیوه های سنتی) به بازتابی و بازتاب نور (انعکاس) در آثار خود بپردازند. نمایش نور در آثار تخت و دو بعدی به وسیله رنگ های مادی (جرمی) یا استفاده از زمینه سفید بوم یکی از شیوه های رایج در نقاشی است که تا به امروز در خلق آثار هنری به کار گرفته